

Bűnbánati istentisztelet – 2024.október 25.

Köszöntés: A mi bűnbánati istentiszteletünk megáldása és megszentelése jöjjön a mi Urunktól Istenüktől, Aki a szívek és a vesék vizsgálója, a mi Urunk Jézus Krisztustól, Aki életét adta értünk, és a Szentlélek Úr Istentől, Aki lelkünk Megszentelője. Ámen.

Fennálló ének: 180. dicséret: „A töredelmes szívet, Te, Uram, szereted,...”

Fő ének: 490. dicséret: „Igaz Bíró nagy Úristen...”

Előfohász: „De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván kiktől tanultad, mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölcsé tehetnek téged az üdvösségre, a Krisztus Jézusba vetett hit által (II Tim 3,14-15).” Ámen.

Előíma: Hálásak vagyunk Neked, felséges Istenünk, hogy ma megállhatunk Előtted, és átgondolhatjuk életünket. Bocsásd meg nekünk, hogy sokszor nem jut el elménkig, hogy saját ténykedésünkkel, szavainkkal, hallgatásunkkal vagy nemtörődömségünkkel embereknek ártunk és a szívünknek oly közeliéket bántjuk meg. Bocsásd meg, hogy nem mindig élünk éltető Igéd által, és főleg az örök evangélium szerint, mert elfelejtjük, hogy mi a jó a Te színed előtt. Sokszor és sokféleképpen megnyilvánulunk és ez mind annak a jele, hogy mindenkire támaszkodunk, csak személyedre nem, Megváltó Urunk. Kevés alkalommal jut el a velők megoszlásáig az, hogy nem sokat várunk Tőled, egyedüli Urunk, hogy csak a fejünkben létezel, és főképpen nem uralkodsz erővel és hatalommal szívünkben, kezünkben, szemünkben és fülünkben. Urunk, bocsásd meg mindezt nekünk és könyörülj rajtunk. Szívünk keménysége nyilvánvaló, félelmünk természetes, a mi előítéleteink helyénvalóak, az ízetlen keresztyénségünk érezhető. Nem cselekszünk aszerint az útjelző táblák szerint, amelyeket Te helyeztél életünkbe, megfélemezünk Rólad és szavad útfélre esik akkor is, amikor mi akarjuk hallgatni, de a test erőtlen. Szégyelljük magunkra. El vagyunk keseredve. Bánjuk életünk eddigi napjait. Add, Urunk, hogy megmártózzunk ma kegyelmed gazdagságában és eljussunk arra a felismerésre, hogy megújulásra, feltámasztásra van szükségünk, mint a római közösségnek, amely elmerült abban az életben, amelyben nem vagy jelen. Ajándékozz meg Szentlelked erejével, Igéd tiszta voltát tolmácsolj érthetően és erőteljesen, hogy éljünk Általad, Benned és Veled, szerető Jézusunk. Ámen.

Textus: Pál apostolnak a Rómaiakhoz írott levél 2. rész 17-29. versei: *„Ha pedig te zsidónak nevezed magadat, aki a törvényre hagyatkozol, és Istennel dicsekszel, és ismered az ő akaratát, és el tudod dönteni, mi a helyes, hiszen megtanultad a*

törvényből; és meg vagy győződve arról is, hogy te a vakok vezetője vagy, a sötétben járók világossága, az okatlanok nevelője, a kiskorúak tanítója, mert tied a törvényben megtestesült ismeret és igazság: ha tehát mást tanítasz, önmagadat nem tanítod? Aki hirdeted: ne lopj, lopsz? Aki azt mondog: ne paráználkoddj, paráználkods? Aki utálod a bálványokat, templomrabló vagy? Aki a törvénnyel dicsekszel, törvényszegéssel meggyalázod Istent? Bizony „miattatok gyalázzák Isten nevét a népek között”, amint meg van írva. A körülmétkedés valóban használ, ha megtartod a törvényt, de ha törvényszegő vagy, akkor körülmétkéséged körülmétkétkétkéséggé lett. Ha pedig a körülmétkétkétkéséged megtartja a törvény rendelkezéseit, nem számít-e Isten előtt a körülmétkétkétkéséged körülmétkétkéségek? És a származása szerint körülmétkétkétkéséged is, aki betölti a törvényt, megítél majd téged, aki az Írás és a körülmétkétkéségek ellenére törvényszegő vagy. Mert nem az a zsidó, aki külsőleg az, sem nem az a körülmétkétkéségek, amely a testen, külsőleg látszik; hanem az a zsidó, aki belsőleg az, és az a körülmétkétkéségek, amely a szívben van, Lélek szerint és nem betű szerint. Az ilyen dicsérete nem emberektől van, hanem Istentől.”

Bűnbánatot tartó Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus

Amikor egy az farizeusok közül megkérdezte Jézust, „Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben? Jézus így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.” Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták (Mt 22,36-40).” Ezzel Krisztus mindent elmondott a zsidó vezetői rétegnek. Pál apostol pedig ennek gyakorlati hasznát hozza. Mert nem segít a Tízparancsolat betartása. Nem segít a látszólag szép és rendezett élet, nem segít a zsidó felsőbbrendűség, ha a szív nincs rendben, ha a szívben ott van a legnagyobb gát, amit az ember nem fog soha tudni legyőzni. A gátjainkat nem mi, hanem Isten szeretete győzi le. Ki az Úr a szívedben? Az, amit magad körül látsz, az, amit cselekszel, amit művelsz a hétköznapiok sűrűjében, vagy az Úr, Aki mindent meg tett érted. Izráelnek egy fontos szerepe van a világban, nem a szövetség külső jegyét megteremteni, nem körülmétkétkétkéségek kell, hanem szent néppé, választott edénnyé lenni. Izráel azonban szégyent hozott az Úr szent nevére. Gyalázták, megvetették, hogyan?

Cselekedeteik által. Nem hogy a törvényt nem tartották meg, nem hogy az Urat nem hívták segítségül, hanem maguk is csak a külsőségekre figyeltek. Minden meg legyen a törvény szerint. Minden be legyen tartva, de a szív nem volt a helyén. Isten ezt nyíltan kijelentette prófétáján keresztül: *„De amikor a népek közé jutottak, amerre csak jártak, gyalázatot hoztak szent nevemre, mert ezt mondták róluk: Az Úr népe ezek, mégis el kellett hagyniuk az országát! Ekkor számalomra indultam szent nevemért, amelyre gyalázatot hozott Izráel háza a népek között, amerre csak járt. Ezért mondd ezt Izráel házának: Így szól az én Uram, az Úr: Nem tiértetek cselekszem én, Izráel háza, hanem szent nevemért, amelyre gyalázatot hoztatok a népek között, amerre csak jártatok. Majd én megmutatom, hogy szent az én nagy nevem, amely gyalázatos lett a népek között, mert gyalázatot hoztatok rá közöttük. Majd megtudják a népek, hogy én vagyok az Úr – így szól az én Uram, az Úr –, amikor szemük láttára megmutatom rajtatok, hogy én szent vagyok (Ez 36,20-23)!“* Kiveszett az életpélda. Eltűnt a példakép, pedig Isten a népek tengeréből éppen azért választotta ki, hogy szent nemzet és megtartásra való nép legyen. Nézzük csak végig a világban, a segítő hivatások választása, a küldetés, a Hippokratészi eskü, a pedagógus-díjak, a tényleges gondozás, ápolás, az ember és Isten igaz szeretete nagyon távol áll a mai világtól. Az ismeret, az igazság ismerete bizony ironia tárgya és ezt használja fel Pál apostol is. Ironiával él saját szülő nemzete iránt. Te, aki így és így cselekszel, te ítéled meg a felebarátodat, a pogány népek közül valókat? Te, aki a törvényt nem tartott be, te vagy hivatott arra, hogy betartsd? Ironikus a világ és ironikus a keresztyénség is. Életpélda. Küldetés. Bátorság. Helyette a törvény áthágása, mások becsapása és átverése a cél. Jutalmazás nincs, fenytetés van. Megbocsátás nem létezik, mások ostromozása nyilvánvaló. Pál apostol nagyon tisztában van az emberi természettel. Pál apostol tiszta lapokat terít az emberek elé és szinte kimondja, hogy nincs más út, mint az, hogy éljünk Őbenne és Őáltal. A sok felsorakoztatott kérdés és a sok jelző ebben az igében bizony

bennünket is minősít. Szíven talál bennünket az Ige, vagy azt mondjuk, hogy ez csak a zsidókra vonatkozik. Mi az, ami erősíti a szívedet és lelkedet? Az őszinteség vagy a hízélgés. Pál apostol szemtől szembe kimondja a bűneinket. Pál apostol szembesít bennünket azzal az emberi természettel, amit csak Jézus tud bennünk megváltoztatni. Pál apostol elénk tárja életünk valós tetteit és azt mondja ilyen vagy. Nem szépít, nem kozmetikáz, nem használ alapozót, nem kell neki szemceruza, kiemelő, Ő szembe megy mindenkivel és használja mindazokat a jelzőket, amit Jézus használta a farizeusokra és írástudókra. Vakok, szemellenzősök, lelkileg bénultak, de testileg mindennek megfelelők. Nem tudjuk a törvényt betartani még akkor sem, ha mi vagyunk a szentek. Nem tudjuk, mert Aki betöltötte, az nem e világból való. A Golgota keresztjére nézve mindenki bűnös és híjával van Isten dicsősége nek. Mit tettünk Jézussal most fejeztük be annak tényleges olvasását. Mit tettünk Krisztussal, a Királlyal? Mit tettünk a Mesterrel? Fán függött, átkozott lett, hogy a bűnök világából, a lopás, a hazugság, a paráználkodás örvénylő sodrából kiemeljen és dicsőséges feltámadása által hirdesse nekünk az örömteljes küldetést, az evangéliumot. Kicsoda a Krisztus a Te életedben? Ki vagy te Általa? Hogyan lettél Jézus Krisztus tulajdona? Pál apostol intelme, kemény igehirdetése bűnbánatra vezet, nemcsak zsidót, hanem pogányt is. Mindenkire szól, hogy ne csak fellengző beszéd, hamis ígélet, be nem teljesedett valóság, ítélet legyen az Úr szava, hanem felszabadító öröm, amelyben Krisztus hirdeti: „Ne sírjatok, én élek, ti is élni fogtok!” A személyes körforgásban élő embernek egyszer ki kell lépnie a világba Isten irányába és látania kell, hogy több is van, mint Ő. Isten olyan méltósággal ajándékozta meg az embert Krisztusban, amit nem érdemeltünk meg. Kegyelem, önérde mem nincs. az Úr olyan lehetőséget kínál, még mindig, amelyben visszaadja az elvesztett reményt, a pislákoló mécsesek- életkérek erejét, és bizony elveszi a gyalázatot, ráteszi az ítéletet gyermekére, egyszülött Fiára, Aki így kiállt: „Abbá, Atyám!” Így semmi sem segít csak a szív megváltozása. A körülméletelkedést, a szövetség

külső jelét, fel kell, hogy váltsa a szív körülmetélkedése. Isten Krisztusban nem a testre, hanem a szívbe írja az örömet, méghozzá szív hústábláira. Amit egykor kőtáblákra véstek, azt a szeretet által a szívbe írja. Nem kell már jel, nem kell már a test, a szív legyen a helyén. A lélek legyen ép és teljes. Ott uralkodjon Jézus, ahonnan indul ki az élet. Így nincs már mivel dicsekednünk. Így nem tudunk már semmit sem felmutatni, mert ha a szív beteg, minden rossz sínen van. A test erőtlen. A test gyenge és megrogyott. A testen lévő jel semmit sem ér. A körülmetélkedés, a szövetség külső jele mindaddig, amíg a szívben nincs jel. A keresztség is csak külső, míg nem szimbolizálja teljesen a szív megmosását. Ha nem Jézus vére tisztít meg, lehet gyermekkeresztséged, felnőtt keresztséged, nem vagy az övé. Személyes élet példa kell, és ez csak Jézus műve lehet, senki másé. A szív beteg, a szív erőlködik, a szív kamrák dolgoznak csupán, ha nem vagyunk az övéi, Ő pedig nem a miénk. A zsidó, Ábrahám gyermeke, Mózes népének a tagja, Dávid öröksége ígéreteinek a hordozója. Kicsoda a keresztyén? Aki meg van kereszttelve? Aki meg van konfirmálva? Válaszoljunk őszintén magunknak! Testben vagy lélekben vagyunk Krisztuséi? Tartsunk mély bűnbánatot saját életünk felett és azok felett, akik nem a Krisztuséi. Saját élet példánk mennyire hat ott, ahol élünk? Saját keresztyén hitünk mennyire és KIVEL oldja a családot, a munkahelyet és a mindennapok válságait? Amely a szívben van. – írja Pál apostol, ez pedig már nemcsak a zsidókra, hanem nagyon is ránk is vonatkozik. A Lélek az, Aki megelevenít, a test nem használ semmit. – mondja Jézus. Igazsága és igazságossága el kell, hogy juttasson bennünket oda, hogy a színpalán mögött cselekvő Isten nyilvánvalóvá tette csodáját. Isten kegyelmét magasztalom, és azzal fogadom az Úr ítéletét, mert Ő éppen azokat menti és ajándékozza meg, akik méltók a halálra. Az a zsidó, amelyik csak kibúvókat keres, és az a keresztyén, amely beáll a zsidók közé, mert úgy gondolja, hogy Ő a kivétel, ebben nem kíván részt venni. A betű szerinti változatra épít, a láthatót énekli meg és azzal dicsékszik, pedig a láthatatlanokra kellene összpontosítania. Aki azonban

az üdvözült sereggel tart, annak a Bárány vezényel és az Ő szavára figyel. Pásztorlásra szorul, kegyelemmel átítatott életet kíván, nem tintapapírra írt szöveget, hanem szívbe írt örömet, váltságot, békességet, szeretetet, jóságot kíván és kínál a világnak. Az ilyen Istentől kapja jutalmát, Vele él, áll, jár, gondolkodik és Általa szolgál, mert az Úr hatalmas jobbja megtámogatta. Ámen.

Utóima: „Krisztus azonban mint Fiú hű a maga házához. Az ő háza mi vagyunk, ha a bizalmat és a reménység dicsekedését mindvégig szilárdan megtartjuk (Zsid 3,6).“

„És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg nálatok. Beszédem és igehirdetésem sem az emberi bölcsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lélek bizonyító erejével, hogy hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék (IKor 2,3-5)!“

„...a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet. (Ézs 41,21).“

„Ti vagytok a tanúim – így szól az Úr –, és az én szolgám, akit kiválasztottam, hogy megismerjétek, higgyetek bennem, és megértsétek, hogy csak én vagyok. Előttem nem lett isten, és utánam sem lesz! Én, én vagyok az Úr, rajtam kívül nincs szabadító. Én mondtam meg, hogy megszabadítalak, én hirdetem, nem valami idegen isten. Ti vagytok a tanúim – így szól az Úr –, hogy én Isten vagyok. Ezután is csak én leszek! Nincs, aki kezemből kiragadjon, ha én cselekszem, ki másíthatja meg (Ézs 43, 10-13)?“

„Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot (Zsolt 36,10).“

„Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be (Jn 1,4-5).“

Úri ima

Adakozás: „Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm (Zsolt 23, 1).“

Áldás: „Jártodban semmi sem gátolja lépteidet, és ha futsz nem botlasz meg. Ragaszkodj az intellemez, ne térj el tőle, vigyázz reá, mert ez a te életed (Péld 4,12-13).“

Záró ének: 459. dicséret: „Az Isten Bárányára...“